

De vide skønsmæssige beføjelser, som Fællesskabernes institutioner råder over med hensyn til, hvorledes de vil indrette deres tjenestegrene, er til hinder for, at en forholdsregel som led i en reorganisering af nogle tjenestegrene i sig selv kan anses for at tilsidesætte de berørte tjenestemænds berettigede forventning.

6. Det ville stride mod tjenestens interesse, som tilsiger, at administrationen fuldt ud kan drage fordel af sine tjenestemænds og andre ansattes faglige erfaring, såfremt man begrænser de opgaver, en medarbejder overdrages, til de kvalifika-

tioner, på grundlag af hvilke vedkommende oprindeligt er blevet ansat.

7. Ved begrebet magtfordrejning forstås, at en administrativ myndighed har anvendt sine beføjelser til at fremme et andet formål end det, der ligger til grund for beføjelserne.

En beslutning kan kun anses for at udgøre magtfordrejning, når det på grundlag af objektive, relevante og samstemmende indicier må antages, at beslutningen er truffet for at forfølge andre formål end dem, der er angivet.

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)

23. oktober 1990 *

I sag T-46/89,

Antonino Pitrone, tjenestemand i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Tervuren (Belgien), ved advokat Nicolas Decker, og med valgt adresse hos denne, 16, rue Marie-Thérèse,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved Sergio Fabro, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af advokat Claude Verbræken,

* Processprog: fransk.

Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Guido Berardis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om annullation af beslutningen om at udnævne Maurice Walker i stillingen som chef for den særlige tjeneste XXI-01 og om, at Kommissionen tilpligtes at lade sagsøgeren genindtræde i stillingen som ansvarlig for datamatisering og databehandling i Generaldirektorat (GD) XXI,

har

RET TEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden D. A. O. Edward og dommerne R. Schintgen og R. Garcia-Valdecasas,

justitssekretær: H. Jung,

på grundlag af skriftvekslingen og efter mundtlig forhandling den 22. maj 1990,

afsagt følgende

Dom

Faktiske omstændigheder og sagens baggrund

- 1 Den 1. januar 1973 blev Antonino Pitrone udnævnt til ekspeditionssekretær i Kommissionen efter at have bestået den almindelige udvælgelsesprøve KOM / A/78. Fra den 6. februar 1984 overtog Pitrone ansvaret for edb-funktionerne i tjenesten Toldunionen, idet sagsøgeren refererede direkte til Chumas, direktør for direktorat A. Den 20. februar 1984 blev Pitrone udnævnt til »Information Systems Manager« som særligt ansvarlig for Toldunionens edb-sektion. I november 1984 fremsendte Kommissionen til Rådet meddelelsen om koordineret udvikling af datamatiserede administrative procedurer (herefter benævnt »KU-projektet«), og den 20. november 1984 blev Pitrone udnævnt til koordinator for projektet.

- 2 Den 15. november 1985 fremlagde Chumas for KU-projektets styrelsesråd (Project Management Board, herefter benævnt »PMB«) et dokument med referencen CD / PMB/85 nr. 1, hvori han anførte, at Pitrone var kvalificeret til at være såvel koordinator for projektet som permanent sekretær for KU-styrelsesrådet. Chumas tilføjede, at det dog ville være nødvendigt tillige at ansætte en teknisk kvalificeret medarbejder på gruppelederniveau, som burde være edb-analytiker.
- 3 Den 29. november 1985 udarbejdede generaldirektøren for Toldunionen med henblik på en fremsendelse til de forskellige nationale toldmyndigheder en redegørelse for de opgaver, den tekniske chef for KU-projektet ville blive overdraget, idet Kommissionen agtede at besætte denne stilling med en midlertidigt ansat. I redegørelsen anførtes det blandt andet, at den pågældende skulle udføre sine opgaver »i samarbejde med koordinatoren for projektet og med et overordnet ansvar for KU-projektet«.
- 4 Udvælgelsesgruppen nr. 6 T/85 afholdt den 14. og den 24. marts 1986 samtaler med ansøgerne til stillingen som teknisk chef for KU-projektet. I sin indstilling stillede gruppen den Dekker og Walker »ex aequo«, men angav dog »en svag præference for Walker, der synes at have en mere energisk personlighed«.
- 5 Den 23. april 1986 besluttede Kommissionen at oprette GD XXI — Generaldirektoratet Toldunionen og Indirekte Beskatning.
- 6 Det var først med virkning fra den 1. juli 1986, at Walker blev ansat som midlertidig ansat i lønklasse A 4, og med en kontrakt med en varighed på fem år, som teknisk chef for KU-projektet. Ved sin ansættelse var Walker som »Assistent Secretary« (en stilling, der må sidestilles med lønklasse A 3) ansvarlig for udviklingen af det nye datamatiserede toldangivelsessystem i Det Forenede Kongerige og havde et personale på omkring 300 medarbejdere under sig.
- 7 Walker blev indplaceret i edb-sektionen i afdeling A 3, hvor han refererede til Pitrone. I de følgende måneder viste det sig, at opgavefordelingen mellem sagsøgeren og Walker ikke var tilfredsstillende, idet der var en vis overlappning.

- 8 I november 1986 måtte GD XXI meget hurtigt sørge for en endelig udarbejdelse og vedtagelse af den lovgivning, der var nødvendig for at gennemføre det harmoniserede system, Den Kombinerede Nomenklatur og De Europæiske Fællesskabers Integrerede Toldtarif (Taric), som skulle træde i kraft den 1. januar 1988. Chumas foreslog over for sagsøgeren, at denne skulle varetage koordineringen og opfølgningen af gennemførelsen af denne lovgivning. Sagsøgeren accepterede disse nye opgaver efter at have anmodet om, og opnået, at det udtrykkeligt blev anført, at han kun »midlertidigt« skulle varetage disse opgaver. Ved notits nr. 6458 af 6. november 1986 traf Klein, der dengang var generaldirektør for GD XXI, bestemmelse om de interne organisatoriske forholdsregler, der var nødvendige for at fremskynde forberedelsen af det nævnte lovgivningsprogram, og han pålagde Pitrone midlertidigt at varetage denne opgave. I notitsen anførtes det endvidere, at Walker midlertidigt skulle overtage Pitrones ansvarsområde, for så vidt angår koordineringen af KU-projektet. Strack blev midlertidigt udnævnt til »Information Systems Manager« for at træde i Pitrones sted.
- 9 Den 11. november 1987 blev Walker efter en ændring af GD XXI's organigram udnævnt til — inden for dette GD — at være ansvarlig for datamatisering og databehandling, en stilling, der henhører direkte under generaldirektøren.
- 10 Afslutningen af arbejdet vedrørende gennemførelsen af det harmoniserede system, Den Kombinerede Nomenklatur og Taric skete ved offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den 31. december 1987 af de forskellige forordninger herom.
- 11 Den 9. februar 1988 fremsendte Chumas en notits til sagsøgeren, hvori han pålagde denne at gennemføre en undersøgelse vedrørende den fremtidige indretning af den generelle præferenceordning i den tredje tiårsperiode. Samme dag fremsendte sagsøgeren en notits til generaldirektøren for GD XXI, hvori han anførte, at han nu havde afsluttet det arbejde, som det ved notits nr. 6458 af 6. november 1986 var blevet overdraget ham at udføre, og anmodede om at måtte genoptage sit tidligere arbejde som koordinator for KU-projektet og som »Information Systems Manager«.
- 12 Den 11. februar 1988 indgav Pitrone to administrative klager, nemlig dels klage nr. 19/88, hvori han anmodede om en tilbagekaldelse af beslutningen om at udnævne Walker til chef for den særlige tjeneste XXI-01 og om at måtte genindtræde i stillingen som ansvarlig for datamatisering og databehandling, dels klage nr.

18/88, hvori sagsøgeren anmodede om fra Kommissionen at få udleveret fuldstændige genparter af samtlige beslutninger vedrørende Walkers udnævnelse.

- 13 Ved notits nr. 1181 af 17. februar 1988 besvarede den nye generaldirektør, Vilar, den notits, som sagsøgeren havde fremsendt til ham den 9. februar 1988. Han afslog Pitrones anmodning om på ny at få overdraget sine tidligere opgaver og meddelte, at Generaldirektoratet var blevet reorganiseret i løbet af 1987 på grundlag af den betydning, som datamatisering og databehandling ville få for Generaldirektoratets arbejde. Af denne årsag var der blevet gennemført en struktur, der var bedre tilpasset til tjenestens behov, og som led i denne omstrukturering var stillingen som koordinator for KU-projektet blevet nedlagt. Samtidig var der blevet oprettet en selvstændig edb-enhed, og Walker, som var midlertidigt ansat med en stor erfaring på dette område, var blevet udnævnt til chef for den nye særlige tjeneste. I notitsen hed det endvidere, at da Pitrone ønskede at blive forflyttet til GD I, havde man overdraget ham opgaver, som, skønt de var vigtige, ville gøre det muligt at forflytte ham til GD I, uden at dette ville skabe organisatoriske problemer i GD XXI.
- 14 I en anden notits af 16. maj 1988 til sagsøgeren fremhævede generaldirektøren, at der ved reorganiseringen af GD XXI, som Kommissionen havde godkendt i november 1987, var blevet taget hensyn til den betydelige rolle, som datamatisering og databehandling fremtidig ville have for Generaldirektoratet, og at det er under disse nye forhold med de behov, der fulgte heraf, på dette område havde været nødvendigt at fastlægge en klar og præcis struktur og sikre sig, at man rådede over et personale med en erfaring på edb-området på et højt niveau.
- 15 Den 16. maj 1988 indgav Pitrone en administrativ klage over generaldirektørens notits nr. 1181 af 17. februar 1988, hvorved han anmodede om på ny at få overdraget sine tidligere opgaver.
- 16 Det fremgår klart af sagsøgerens bedømmelsesrapporter for perioderne 1. juli 1983 — 30. juni 1985 og 1. juli 1985 — 30. juni 1987, at han ikke havde en fuldstændig uddannelse på edb-området. I rapporten for perioden 1983-1985 hedder det således,

»at Pitrones placering i en tjenestegren, der beskæftiger sig med datamatisering og databehandling, har medført en form for 'kulturchock', idet Pitrone skulle beherske et helt nyt teknisk arbejdsområde, som han ikke havde kendskab til«;

»at han ikke var fuldt ud fortrolig med dette område«;

ligesom det i rapporten for perioden for 1985-1987 er anført,

»at hans evner ville kunne udnyttes bedre inden for andre områder«;

»at han ikke har den fornødne erfaring til en operationel forvaltning af store edb-projekter, men at han har gode kvalifikationer til at løse vanskelige politiske problemer«.

- 17 De to administrative klager af 11. februar 1988 blev afvist af Kommissionen den 7. juli 1988. Klagen af 16. maj 1988 blev stiltiende afvist.

Retsforhandlinger

- 18 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 7. oktober 1988, anlagde Pitrone herefter i medfør af artikel 91 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »vedtægten«) denne sag med påstand om annullation af beslutningen om at udnævne Walker i stillingen som chef for den særlige tjeneste XXI-01 og om, at Kommissionen tilpligtes at lade sagsøgeren genindtræde i stillingen som ansvarlig for datamatisering og databehandling i GD XXI.
- 19 Hele skriftvekslingen er forløbet for Domstolen og på forskriftsmæssig måde.
- 20 I medfør af artikel 14 i Rådets afgørelse af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans har Domstolen (Tredje Afdeling) ved kendelse af 15. november 1989 henvist sagen til Retten.

- 21 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Fjerde Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.
- 22 Parternes repræsentanter har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten under retsmødet den 22. maj 1990.
- 23 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- sagen antages til realitetsbehandling;
 - der gives sagsøgeren medhold, således at
 - a) Kommissionen tilpligtes at fremlægge fuldstændige genpartier af samtlige beslutninger vedrørende udnævnelsen af Maurice Walker i stillingen som chef for den særlige tjeneste XXI-01,
 - b) udnævnelsen af Maurice Walker i stillingen som chef for den særlige tjeneste XXI-01 annulleres,
 - c) Kommissionen tilpligtes at lade sagsøgeren genindtræde i stillingen som ansvarlig for datamatisering og databehandling i GD XXI,
 - d) sagsøgte tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.
- 24 Sagsøgte har nedlagt følgende påstande:
- sagsøgte frifindes i det hele;
 - sagsøgeren tilpligtes i overensstemmelse med procesreglementets artikel 69, stk. 2, og artikel 70 at betale sine egne omkostninger.

Realiteten

Det første anbringende

- 25 Ved sit første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at vedtægtens artikel 4 og bestemmelserne om midlertidigt ansatte i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte (herefter benævnt »ansættelsesvilkårene«) er tilsidesat. Sagsøgeren har for det første anført, at udnævnelsen af Walker den 11. november 1987 til chef for den særlige tjeneste XXI-01 var en beslutning, som blev truffet i strid med vedtægtens artikel 4, hvorefter enhver udnævnelse kun kan ske til en ledig stilling, og enhver ledig stilling skal bekendtgøres for personalet, så snart ansættelsesmyndigheden har besluttet, at stillingen skal besættes. Sagsøgeren har anført, at der i sagen ikke var nogen ledig stilling, da han selv fortsat beklædte stillingen.
- 26 Det bemærkes herom, at der må gives Kommissionen medhold i, at vedtægtens artikel 4 kun finder anvendelse på stillinger, der beklædes af tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, men ikke på stillinger, der beklædes af midlertidigt ansatte. I henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 10 er det således kun bestemmelserne i vedtægtens artikel 5, stk. 1, 2 og 4, og artikel 7, der finder tilsvarende anvendelse.
- 27 Det bemærkes endvidere, at der ikke kan gives sagsøgeren medhold i, at han fortsat beklædte den pågældende stilling, idet han ved notits nr. 6458 af 6. november 1986 fra generaldirektøren for GD XXI, om end midlertidigt, var blevet forflyttet til en anden stilling. Den omstændighed, at denne placering af sagsøgeren var midlertidig, kan ikke indebære, at sagsøgeren havde beholdt sin tidligere stilling. Endvidere har sagsøgeren aldrig beklædt stillingen som chef for den særlige tjeneste XXI-01, men stillingen som ansvarlig for edb-spørgsmål i GD XXI, hvilket han har erkendt i replikken.
- 28 For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ved placeringen af Walker i den pågældende stilling anvendte ordet »udnævnelse«, selv om dette udtryk overhovedet ikke optræder i ansættelsesvilkårene, som derimod taler om »ansættelse« og »placering«. Sagsøgeren har på denne baggrund anført, at beslutningen om »udnævnelsen« var uden retsvirkninger, fordi der var sket en tilsidesættelse af formforskrifter.

- 29 Det bemærkes herom blot, at anvendelsen af ordet »udnævnelse« i stedet for »placering« eller »ansættelse« ved placeringen af Walker i den pågældende stilling er irrelevant, idet vedtægtens artikel 7, der i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 10 finder anvendelse på øvrige ansatte, indeholder bestemmelse om, at en placering i en stilling sker ved udnævnelse eller forflyttelse.
- 30 Det første anbringende kan herefter ikke lægges til grund.

Det andet anbringende

- 31 Sagsøgerens andet anbringende er, at vedtægtens artikler 5, 7 og 86-89 samt bestemmelserne i bilag IX er tilsidesat. Sagsøgeren har gjort gældende, at når Kommissionen afslog på ny at overlade sagsøgeren dennes tidligere opgaver, er dette udtryk for en skjult form for disciplinær foranstaltning. Sagsøgeren har endvidere anført, at det i sagen må lægges til grund, at hans arbejde blev reduceret til opgaver, der ligger under dem, en tjenestemand i lønklasse A 4 har krav på, og navnlig under det ansvar, han før udøvede.
- 32 Det bemærkes indledningsvis, at det fremgår af fast retspraksis, at Fællesskabets institutioner råder over vide skønsmæssige beføjelser med hensyn til, hvorledes de ønsker at indrette deres tjenestegrene på grundlag af de opgaver, der påhviler dem, og med hensyn til placeringen af det personale, som de råder over, idet det dog er en forudsætning, at placeringen sker i tjenestens interesse og under iagttagelse af princippet om stillingernes ækvivalens (dom af 21. juni 1984, Lux mod Revisionsretten, 69/83, Sml. s. 2447, dom af 23. marts 1988, Hecq mod Kommissionen, 19/87, Sml. s. 1681). Sådanne skønsmæssige beføjelser er en afgørende forudsætning for en effektiv tilrettelæggelse af arbejdet og for en tilpasning af tjenestegrenenes organisation til ændrede behov (dom af 27. januar 1983, List mod Kommissionen, 263/81, Sml. s. 103).
- 33 Der må gives sagsøgte medhold i, at selv om en tjenestemand i henhold til vedtægten har et krav på at bibeholde den lønklasse, han har opnået, og på en stilling svarende til denne lønklasse, har han derimod intet krav på en bestemt stilling, idet forholdet tværtimod er det, at ansættelsesmyndigheden — ud fra tjenstlige hensyn

— efter vedtægten har beføjelse til at placere tjenestemændene i de forskellige til rådighed stående stillinger, der svarer til deres lønklasse (dom af 6. maj 1969, Huybrechts mod Kommissionen, 21/68, Sml. 1969, s. 25, og dom af 13. maj 1970, Reinarz mod Kommissionen, 46/69, Sml. 1970, s. 53).

34 Endvidere bemærkes, at reglen om overensstemmelse mellem lønklasse og stilling, som især fremgår af vedtægtens artikel 7, i tilfælde af en ændring af en tjenestemand's arbejde ikke indebærer, at der skal ske en sammenligning mellem hans nuværende og tidligere arbejde, men mellem hans nuværende arbejde og hans lønklasse i hierarkiet (dom af 28. maj 1980, Kuhner mod Kommissionen, 33/79 og 75/79, Sml. s. 1677).

35 Endelig bemærkes, at det ikke er tilstrækkeligt til, at en forholdsregel som led i en reorganisering af nogle tjenestegrene kan antages at tilsidesætte en tjenestemand's rettigheder efter vedtægten, at forholdsreglen indebærer en ændring eller endog en indskrænkning af vedkommendes arbejdsopgaver, idet det må kræves, at de tilbageblivende opgaver som helhed ligger klart under det niveau, der svarer til tjenestemandens lønklasse og stilling, når henses til deres beskaffenhed, betydning og omfang (dom af 20. maj 1976, Macevicius mod Parlamentet, 66/75, Sml. s. 593, og dom af 23. marts 1988, Hecq, 19/87, jf. ovenfor).

36 Det må herefter lægges til grund, at beslutningen om at udnævne Walker i stillingen som chef for tjenesten XXI-01 blev truffet af Kommissionen inden for grænserne af de skønsmæssige beføjelser, som denne råder over, for så vidt angår spørgsmålet, hvorledes den ønskede at indrette sine tjenestegrene under hensyntagen til disses behov inden for edb-området og Walkers kvalifikationer.

37 Det er et andet spørgsmål, om de opgaver, som Kommissionen gav sagsøgeren, efter at denne havde forladt KU-projektets ledelse, må anses for opgaver, der svarer til sagsøgerens stilling i institutionen. Da sagsøgeren imidlertid ikke har anmodet Retten om at tage stilling hertil, men alene har nedlagt påstand om annullation af Walkers udnævnelse og om, at Kommissionen tilpligtes at lade ham genindtræde i hans tidligere stilling, finder Retten ikke grundlag for at undersøge dette spørgsmål.

38 Det andet anbringende kan herefter ikke lægges til grund.

Det tredje anbringende

- 39 Ved sit tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning er tilsidesat, samt at sagsøgerens overordnede brød deres tilsagn om på ny at overdrage ham hans tidligere opgaver, så snart han havde afsluttet de hastende opgaver, han midlertidigt havde fået overdraget at udføre.
- 40 Sagsøgeren har anført, at Kommissionen ved den 11. november 1987 at udnævne Walker i stillingen som ansvarlig for den administrative enhed »Datamatisering og databehandling« tilsidesatte princippet om beskyttelse om den berettigede forventning. I betragtning af, at de særlige og hastende opgaver, som han fik overdraget den 6. november 1986, var midlertidige, og til den midlertidige karakter af de opgaver, der blev tillagt Walker og Strack, forventede sagsøgeren at blive genindsat i den pågældende stilling, når han havde afsluttet de nævnte opgaver. Sagsøgeren har tilføjet, at udnævnelsen af Walker »på en brutal måde« fratog ham et administrativt ansvarsområde, som han indtil da havde.
- 41 Sagsøgte har bestridt, at det forhold, at sagsøgeren fik overdraget bestemte opgaver på midlertidig basis, har kunnet opfattes som en klar forsikring om, at sagsøgeren på ny ville få overdraget sine tidligere opgaver efter udførelsen af de nævnte midlertidige opgaver.
- 42 Det bemærkes, at en tjenestemand ikke med føje kan påberåbe sig, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning er tilsidesat, såfremt administrationen ikke har afgivet præcise løfter (Rettens dom af 27. marts 1990, Chomel mod Kommissionen, T-123/89, Sml. s. II-131).
- 43 Det kan i sagen på grundlag af en gennemgang af indholdet af generaldirektørens notits af 6. november 1986 ikke lægges til grund, at sagsøgeren kunne anse denne som et præcist løfte om, at han ville kunne få sin tidligere stilling tilbage.
- 44 Endelig finder Retten, at de vide skønsmæssige beføjelser, som Fællesskabernes institutioner råder over med hensyn til, hvorledes de vil indrette deres tjenestegrene, er til hinder for, at en forholdsregel som led i en reorganisering af nogle tjeneste-

grene i sig selv kan anses for at tilsidesætte de berørte tjenestemænds berettigede forventning. De omstændigheder, som sagsøgeren har fremført, er ikke af en sådan art, at Retten finder, at der i sagen er grundlag for at fravige denne principielle betragtning.

- 45 Det tredje anbringende kan herefter ikke lægges til grund.

Det fjerde anbringende

- 46 Sagsøgerens fjerde anbringende er, at direktøren for Direktorat A, Chumas, dvs. sagsøgerens umiddelbart overordnede, vildledte ham. Sagsøgeren gar gjort gældende, at man lod ham forstå, at såfremt han udførte sine nye opgaver inden for de fastsatte frister, ville han kunne blive forfremmet til kontorchef, og at han under alle omstændigheder, også selv om det ikke lykkedes ham at opnå de ønskede resultater, ville bevare sine tidligere opgaver inden for datamatisering og databehandling.

- 47 Sagsøgeren har herved henvist til indholdet af den tidligere nævnte notits af 6. november 1986 og til nogle — efter det af sagsøgeren selv anførte — vage løfter om forfremmelse, som Chumas gav ham.

- 48 Det fremgår klart af en gennemgang af sagens akter, at hverken notitsen af 6. november 1986 eller de andre dokumenter, som sagsøgeren har henvist til, understøtter det af ham anførte, hvorefter det var blevet lovet ham, at han ville få sin tidligere stilling tilbage eller blive forfremmet til en stilling i en højere lønklasse. Tværtimod fremgår det klart af nogle notitser og navnlig af sagsøgerens bedømmelsesrapporter, at han ikke havde den fornødne uddannelse inden for edb-området.

- 49 Det fjerde anbringende kan herefter ikke lægges til grund.

Det femte anbringende

- 50 Ved sit femte anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at vedtægtens artikel 25, stk. 2, er tilsidesat. Sagsøgeren har gjort gældende, at beslutningen om uden videre at fratage ham det administrative ansvar for datamatisering og databehandling og overgive dette til en midlertidigt ansat ikke blev begrundet, hvorved der er sket en tilsidesættelse af den nævnte bestemmelse, hvorefter enhver bebyrdende afgørelse skal begrundes.
- 51 Det bemærkes herom, at det klart fremgår af en gennemgang af sagens akter, at generaldirektøren ved notitsen af 6. november 1986 fratog sagsøgeren det administrative ansvar for datamatisering og databehandling. Sagsøgeren indbragte ikke nogen klage over denne beslutning inden for de følgende tre måneder og overholdt dermed ikke den i vedtægtens artikler 90 og 91 fastlagte procedure. Sagsøgeren kan derfor ikke til støtte for sine påstande i sagen med føje påberåbe sig en uregelmæssighed, som han undlod rettidigt at anfægte.
- 52 Det femte anbringende kan herefter ikke lægges til grund.

Det sjette anbringende

- 53 Sagsøgerens sjette anbringende er, at der er sket myndighedsmisbrug. Anbringendet har to led. Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at det må anses for godtgjort, at der er sket myndighedsmisbrug, idet der i generaldirektørens notits nr. 1181 af 17. februar 1988 blev angivet en utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse til støtte for at afvise sagsøgerens anmodning om at måtte genindtræde i sin tidligere stilling og for beslutningen om at overlade Walker de kompetenceområder, der tidligere henhørte under sagsøgeren.
- 54 Sagsøgeren har erkendt, at spørgsmålet om organiseringen og forvaltningen af tjenestegrene udelukkende henhører under Kommissionens kompetence, men anført, at Kommissionen ikke kan udøve disse beføjelser på en måde, der ganske savner sammenhæng og logik, og som strider mod andre organisatoriske forholdsregler, som Kommissionen tidligere har gennemført.

- 55 Sagsøgte har gjort gældende, at dette anbringende blot er udtryk for en kritik af notits nr. 1181 af 17. februar 1988 fra den nye generaldirektør, Vilar, hvori denne anførte, at notits nr. 6458 af 6. november 1986, hvorved den tidligere generaldirektør, Klein, »midlertidigt« havde overdraget sagsøgeren nogle nye ansvarsområder, skulle »læses i lyset af samtlige de omstændigheder, der er indtruffet siden dette tidspunkt«, herunder navnlig »DG XXI's udvikling« og »den betydning, som datamatisering og databehandling vil få for Generaldirektoratets arbejde«. Det hedder endvidere i notitsen af 17. februar 1988, at i betragtning af Walkers meget specialiserede erfaring på området var det blevet fundet hensigtsmæssigt at udnævne ham til chef for den nye særlige tjeneste.
- 56 Sagsøgeren har anført, at Vilar, der ikke kunne ændre det tilsagn, som Klein havde givet, forsøgte at begrunde den manglende overholdelse heraf med omstændigheder indtruffet efter underskrivelsen af notitsen af 6. november 1986.
- 57 For at de omstændigheder, som Vilar henviste til, kunne fritage ham for at overholde tilsagnet fra den tidligere generaldirektør, måtte dette ifølge sagsøgeren forudsætte, ikke alene, at der er tale om omstændigheder indtruffet efter den 6. november 1986 (datoen for notitsen fra Klein), men frem for alt, at omstændighederne må tilskrives force majeure eller uforudsete forhold, dvs. omstændigheder, der ikke kunne forudses og var uundgåelige, hvilket efter sagsøgerens opfattelse ikke var tilfældet.
- 58 Sagsøgeren har anført, at nødvendigheden af at tage hensyn til »GD XXI's udvikling« og til »den betydning, som datamatisering og databehandling vil få«, var forhold, der forelå betydeligt før den 6. november 1986. Ifølge sagsøgeren stod dette klart allerede den 15. maj 1984, da Rådet vedtog resolutionen om »datamatisering af de administrative procedurer i EF-samhandelen« (EFT C 137, s. 1).
- 59 Det bemærkes herom, at organiseringen og forvaltningen af en tjenestegren udelukkende henhører under Kommissionens kompetence, og at en tjenestemand ikke på nogen måde kan anfægte denne organisering, men udelukkende forhold, der er personligt bebyrdende for ham (dom af 30. juni 1983, Schloh mod Rådet, 85/82, Sml. s. 2105, og dom af 21. januar 1987, Strohili mod Revisionsretten, 204/85, Sml. s. 389).

- 60 Det bemærkes endvidere, at det er den pågældende administrative myndighed, der alene er ansvarlig for organiseringen af tjenestegrenene, og at det udelukkende henhører under denne myndighed at vurdere tjenestens behov og på dette grundlag at placere det personale, som det råder over (dom af 11. juli 1968, Labeyrie mod Kommissionen, 16/67, Sml. 1965-1968, s. 519, og dom af 14. juli 1977, Geist mod Kommissionen, 61/76, Sml. s. 1419).
- 61 Der kan heller ikke gives sagsøgeren medhold i, at det strider mod grundlæggende forpligtelser, som administrationen er underlagt, at overdrage opgaverne som chef for en særlig tjeneste til en midlertidigt ansat. Vedtægtens bestemmelser indrømmer ansættelsesmyndigheden et vidt skøn ved besættelse af en fast stilling, og ansættelsesmyndigheden kan derfor ansætte en midlertidigt ansat, inden den foretager en endelig tjenestemandsudnævnelse (dom af 28. februar 1989, Van Der Stijl m. fl. mod Kommissionen, 341/85, 251/86, 258/86, 259/86, 262/86 og 266/87 og 232/87, Sml. s. 511).
- 62 Det følger heraf, at det i sagen udelukkende henhørte under administrationen at anlægge et skøn med hensyn til, om det var Walker eller sagsøgeren, der var mest kvalificeret til at varetage de pågældende opgaver.
- 63 Anbringendets første led kan herefter ikke lægges til grund.
- 64 Ved anbringendets andet led har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket en fordrejning af de faktiske omstændigheder. En sådan fordrejning fremgår af generaldirektørens notits nr. 1181 af 17. februar 1988, hvori det blev anført, at »det forekom hensigtsmæssigt... at udnævne Walker, der er blevet midlertidigt ansat på grund af sin meget specialiserede erfaring på området, til chef for den nye særlige tjeneste«. Sagsøgeren har anført, at Walker på ingen måde blev ansat med henblik på, at han skulle udnævnes til chef for den særlige tjeneste, men udelukkende for, at Kommissionen kunne besætte stillingen som teknisk chef for edb-projektet KU. Det var med urette, at generaldirektøren som begrundelse for Walkers placering i den nævnte chefstilling henviste til de særlige kvalifikationer, som lå til grund for dennes ansættelse.
- 65 Dette andet led af anbringendet kan heller ikke lægges til grund. Der må således for det første lægges vægt på, at de opgaver, som en chef for en edb-tjeneste har,

ikke nødvendigvis er af rent administrativ art. Tværtimod kan en indgående teknisk viden være særdeles nyttig med henblik på fuldt ud at varetage sådanne opgaver.

- 66 Det ville endvidere stride mod tjenestens interesse, såfremt man begrænser de opgaver, en medarbejder overdrages, til de kvalifikationer, på grundlag af hvilke vedkommende er blevet ansat, idet tjenestens interesse tilsiger, at administrationen fuldt ud kan drage fordel af sine tjenestemænds og andre ansattes faglige erfaring.
- 67 Sagsøgeren har ikke i sagen fremført noget til imødegåelse af det af Kommissionen anførte, hvorefter Walkers erfaring fra Det Forenede Kongerige som »Assistant Secretary« i en administrativ stilling med 300 underordnede gjorde, at han var den ideelle kandidat til den pågældende stilling.
- 68 Det sjette anbringende kan herefter ikke lægges til grund.

Det syvende anbringende

- 69 Ved det syvende anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at der er begået magtfordrejning. Sagsøgeren har anført, at udnævnelsen af Walker ikke skete i tjenestens interesse, og at det fremgår af forløbet efter Walkers ansættelse og af den hurtige »udnævnelse« af denne til chef for en særlig tjeneste, at der foreligger objektive, relevante og samstemmende indicier for, at Kommissionens egentlige formål lige fra ansættelsen var at udskifte den mangeårige tjenestemand, der havde ansvaret for datamatisering og databehandling i GD XXI, med den pågældende udefra kommende ansatte.
- 70 Det bemærkes herom, at begrebet magtfordrejning har et klart afgrænset indhold, og at der ved begrebet forstås, at en administrativ myndighed har anvendt sine beføjelser til at fremme et andet formål end det, der ligger til grund for beføjelserne (jf. Domstolens dom af 4. februar 1982, Buyl mod Kommissionen, 817/79, Sml. s. 245, og Rettens dom af 12. juli 1990, Scheuer mod Kommissionen, T-108/89, Sml. s. II-411).

- 71 Endvidere fremgår det af fast retspraksis, at en beslutning kun kan anses for at udgøre magtfordrejning, når det på grundlag af objektive, relevante og samstemmende indicier må antages, at beslutningen er truffet for at forfølge andre formål end dem, der er angivet (jf. f. eks. Domstolens dom af 21. juni 1984, Lux, 69/83, se ovenfor, og Rettens dom af 12. juli 1990, Scheuer, T-108/89, se ovenfor).
- 72 Det bemærkes herved blot, at sagsøgeren på ingen måde har ført bevis for rigtigheden af den antagelse, at Kommissionens virkelige formål ved ansættelsen af Walker var at udskifte sagsøgeren med denne som ansvarlig for datamatisering og databehandling i GD XXI.
- 73 Hertil kommer, at beslutningen om at oprette en særlig tjeneste ligesom valget af det rigtige tidspunkt herfor er spørgsmål, der vedrører administrative tjenestegrenes organisering, hvorfor de som allerede fastslået henhører under de vide skønsmæssige beføjelser, som Fællesskabernes institutioner råder over på dette område. Der kan derfor ikke lægges nogen vægt på sagsøgerens omfangsrige redegørelse for spørgsmålet om, hvornår denne tjeneste nærmere bestemt burde være blevet oprettet.
- 74 Følgelig kan det syvende anbringende ikke lægges til grund.
- 75 Sagsøgte vil herefter være at frifinde.

Sagens omkostninger

- 76 Ifølge artikel 69, stk. 2, i Domstolens procesreglement, der i medfør af artikel 11 i Rådets afgørelse af 24. oktober 1988 finder tilsvarende anvendelse ved Retten, dømmes den part, der taber sagen, til at betale sagens omkostninger. Ifølge artikel 70 i Domstolens procesreglement bærer institutionerne dog selv deres egne omkostninger i sager anlagt af Fællesskabernes ansatte.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Fjerde Afdeling)

- 1) **Sagsøgte frifindes.**
- 2) **Hver part bærer sine omkostninger.**

Edward

Schintgen

García-Valdecasas

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 23. oktober 1990.

H. Jung
Justitssekretær

R. Schintgen
Retsformand